

Nyhedsbrev 29, april 2014

Kære fredsvagt-venner og støtter

Alle tidligere Nyhedsbreve kan læses på http://fredsvagt.dk/om/nyhedsbrev_19, _18, etc. Fra 20 og opefter hedder linket http://fredsvagt.dk/off/dokumenter/Nyhedsbrev_20.pdf _21.pdf etc

Hvis man ikke ønsker at modtage FredsVagts Nyhedsbreve så send en mail uden indhold med subjekt 'Nyhedsbrev nej tak' til bo@fred.dk fra den mailadresse det modtages på.

Hvis man ønsker at støtte os pekuniært er vores **bankkonto 8401 1041096**

GENERALFORSAMLING

Hvert år ved denne tid skal vi lige ha genoprustet vores støtteforenings legitimitet med en generalforsamling. Det er et hyggeligt men ikke vanvittig ophidsende foretagende, da foreningens aktiviteter alligevel ifølge [vedtægterne](#) styres af FredsVagts stormøde.

Men vi skal jo altså ha en bestyrelse og til det formål holder vi generalforsamlingen hos Inge Paaske, Jacob Holms Gade 1,3.tv **fredag 25. april kl 19.**

Foreningen byder på lidt bagværk.

Og så skal man naturligvis formelt være medlem for at kunne møde op med stemmeret. Imidlertid er det sådan at kontingent er flydende, så har man bare en krone med kan man blive legalt medlem.

UKRAINE

Suk... tror I på New World Order (NWO)?

Det er svært at se bort fra magts stadige centralisering. Hvad handler konflikten i Ukraine om? Nærværende skribent har som sædvanlig ikke fulgt meget med i de nærmere omstændigheder, men de informationer jeg modtager ser stort set konflikten som et udtryk for Det Vestlige Imperiums globale interesser. Endnu et skridt i den 3. Verdenskrig der foregår fragmenteret med vores allierede USA som den primære globale aggressor.

Hvem var det egentlig der gjorde oprør... jo også det har jeg hørt tilstrækkeligt om; 'Vesten' trynede 'Rusland'. Den legitime præsident måtte flygte for de voldelige fascistiske horders hærgen i Kiev; han var da vist også et korrupt kvaj... er de ikke alle det. Er der anden vej til magten? Rusland svarer igen med at annektere det russervenlige Krim hvor de har en vigtig flådebase. Vesten rumler med sanktioner. Putin svarer igen med trusler om modsat rettede sanktioner. Fx droppe dollaren som international valuta, lukke for gassen til Europa.

Storhyklere som Kerry og Fogh galper om at man ikke kan tillade sig at blande sig i et andet lands interne affærer... jamen...(!) Og offentligheden bliver tvangsfodret med hykleriet qua logrende medier der stadig kolporterer lortet (undskyld) som om det var lagkage.

Og idioter som Lene Espersen og Sarah Palin mere eller mindre truer med A-våben. Øberg har skrevet [en rigtig god kommentar](#) om dette, som vi har sat op på opslagstavlerne.

Hvad var psykologien i Ukraine; folk vil gerne af med en uduelig præsident, landet er korrupt. EU smisser med medlemskab i de riges klub; det gyldne Vesteuropa som efterhånden har opslugt det nære Østeuropa og bredt sig helt ud til deres grænser. Utilfredsheden ulmer, og EU og USA puster og smider med penge. Alt sammen pakket ind i fint skrædderspin.

De vrede unge mænd, som foragter det korrupte pseudodemokrati, kalder på oprør, fascisternes lokker med forløsende vold, sammenhold og spænding. Såvidt jeg er informeret har Vesten støttet en notorisk fascistleder... men det fortaber sig i detaljen lige præcis hvor, hvem og hvordan. Russia Today ~ rt.com viser konflikten set fra russernes side. Blot som modvægt... ikke fordi de nødvendigvis er mere objektive eller troværdige.

FredsVagten har ikke udsendt nogen pressemeddelelse om balladen. Undertegnede selv var frakoblet nettet fra 1. til 6. marts, næsten bogstaveligt talt forsvundet i fjeldtågen i Norge. Og blev syg da jeg kom hjem. Og ingen andre tog heller et initiativ. Vi kunne sagtens mene noget klogt, men der er kloge ord nok; vore magthavere og logrende medier går ikke efter visdom men efter grådighed og kontrol, for fortsat at surfe ovenpå. Alternativt må vi fredsvagter bare blafre videre, og kunne da så glæde os over at marts bød på nogle rigtig dejlige forårsdage.

NYTÅRSKUR 7. JANUAR dag 4464

Som beskrevet i vol. 25 og 26 fik vi jo ret i vor klage over at sidste år blive forlagt til Ved Stranden i denne anledning, og således stod jeg da på vor sædvanlige plads den tirsdag formiddag. Jeg var ikke lige opmærksom på at det var den dag, før jeg straks efter ankomst så en sabelsvingende officer fra det ordensbehængte ærefulde danske militær.

Jeg fik ikke meget ro den dag; jeg gik efter selvforståelsen hos de fine folk der skulle ind og modtage den anakronistiske dronnings nåde; officerer, og biskopper i sort 'fest'-ornat, blændende hvid pibekrave. Og så forstod jeg egentlig godt at vi sidste år var forflyttede. Men endnu tillader det danske samfund sådan en 'pain in the ass' som mig: en loppe der klør.

Jeg skrev en beretning fra dagen som jeg lagde som [note](#) på facebook flere steder og udsendte internt i FredsVagten's mailgruppe. Hér afstedkom det en kommentar; om jeg ikke sku være mere positiv i mit møde med disse folk? Ikke mindst to garderknægte ved indgangen til Prins Jørgens Gård som jeg prøvede at klargøre falskheden i det projekt de ydede bidrag til.

Men mine trodsige hidsige provokationer påpeger skam og skyld. Og det er sandt, men jeg er jo ikke nogen Jesus eller Jacob Holdt, så jeg BLIR afmægtigt vred og konfronterende i en grad man med belæg kan kalde aggressiv, når jeg møder magtens veldædige lakajer... årh de farisæere! Dog snakkede jeg meget fint med en af biskopperne... og også med en admiral med stor vajende fjerbusk. Biskoppen startede jeg med at kondolere for hans dårlige ben som han gik og trak besværet med, og først derefter pegede jeg på hans ridderkors og begyndte at diskutere Jesu lære og hans forhold til magten. Og vi forlod hinanden efter 3 – 5 minutter med venlige ønsker om en god dag. Dejligt... også for mig der ikke forlader stedet med hidsige frustrationer over dumhederne. Jeg gik med ud til fodgængerfeltet og hvis der var rødt havde jeg jo pludselig kontakt med pingerne og alle deres ordner... i op til et minut.

Det er en medalje!, sagde en grønklædt militærmand da jeg – jeg håber jeg smilede – mindede ham om at ordner hænger man på idioter... suk retorik.

Hvordan har du det med din ære?, spurgte jeg d'herrer igen og igen.

Man må sige at FredsVagten gir en mulighed for førstehåndskontakt med nogle fra samfundets ledende lag, hvis man har evne til at svare igen. Nogen ku måske gøre det bedre end jeg som jo altså let bliver for hidsig.

JUL og NYTÅR

December var den mildeste i generationer, så kun ganske få gange søgte FredsVagten ly ved muren. Det er jo behageligt, når vi husker på de skrappe vintre i 09 og 10.

Året rundede og nogen 'ønskede os tillykke' ved at hugge vores dagtællerskilt inklusive naturligvis de fire tal det var loaded med. På'n igen.

Først havde jeg travlt med private sager men efter 14 dage var der et nyt skilt – det var savnet; vores bandsatte stædighed er en understregning af vores budskab. Så 22. januar – voila! Bare nu ikke nogen stjæler det igen, thi den ene listetype er udgået :-)

Få dage senere, ultimo januar, kom vinteren med blæst, frost og sne

Mens jeg gik rundt og tog billeder af vinteren, kom nogle unge studerende hen og ville interviewe mig om min mening om konflikten i Syrien til et eller andet projekt de dejligst havde gang i. Det er FredsVagten's bedste stunder :-). Om de må filme? ... naturligvis må de filme mine visdomsord ;-)

STUDIEKREDS

FredsVagten har med ujævne mellemrum en studiekreds i et eller andet mere eller mindre vigtigt emne. Oftest bliver det fastsatte emne kun afsat for et hyggeligt og meningsfuldt samvær i vor kernekreds.

Således medio januar brød emnet helt sammen fordi nogen rejste en debat om FredsVagten's selvforståelse; hvad man egentlig skal stå inde for som 'FredsVagt ved Christiansborg'. Det afstedkom en meget lang og engageret diskussion om det budskab vi fælles tegner. Vi var 10 til stede og således godt repræsenteret både som ældre garvede fredsvagter fra de første anarkistiske

tider, som nyere tilkomne meget integrerede og enige i linien, og så de endnu nyere hvor nogen måske ikke helt havde fornemmelsen af hvad det egentlig er de er gået ind til. Alle opslag fx... kan man stå inde for dem. Fokus på krigen og ufreden frem for på fredens muligheder; fx. Kan man foretale fred uden at beskæftige sig med hvoraf krigene opstår? Talerlisten var lisså lang som en fredsvagtdag i slut.

Alle (tror jeg) var enige om at denne diskussion lige pt var vigtigere end studiet af ikkevolds-metoder efter Majken Jul Sørensen; [På barrikaderne for fred.](#)

Jeg indrømmede(-r) min dominans; at jeg tegner en stor del af offentlighedens billede af hvad FredsVagten er og står for. Men som vi garvede fastholdt; det har altid været sådan at man stod for grundlaget og for sig selv... det meget enkle grundlag på 7 korte punkter. I praksis udvidet med de hårdtkodedede paroler:

- 1) Krig ER terror
- 2) Fred ER mulig
- 3) De 4 linier på skibet med positive visioner: Fred i Verden
*global retfærdighed; udryd fattigdom - ikke de fattige.
oplysning, respekt og dialog; skoler i stedet for bomber.
etnisk og kulturel mangfoldighed; mød verden med åbent sind.
enkel og bæredygtig livsglæde; global solidaritet.*
- 4) Eisenhower-citatet på dansk og engelsk.

Det er vores styrke at vi føler denne autonomi og det er uholdbart hvis nogen føler de får trukket en hat ned over hovedet. Derfor blev diskussionen lang, og meget smukt demokratisk (synes jeg). Det blev endvidere klarlagt at man, som i det meste, også er suveræn i sin beslutning om hvor meget man vil stille op. Hvis budskaberne på opslagstavlerne/skiltene er generende kan man la vær at ta dem frem, så enkelt er det. Man kan som minimum stille sig op på pladsen med et flag i hånden, så er FredsVagten etableret... eller, dog må vi anerkende at der bør også være Håbets Ild, da dette er nævnt i grundlaget, men vi har jo i vanlig pragmatisk stil besluttet at det er op til den enkelte om man vil tænde den eller ej (-: vi bryder FredsVagtens grundlov :-)

Det var en god klargørende diskussion. Den garvedeste af de garvede (mig) tænkte at naturligvis har nyere medlemmer ikke hele FredsVagtens historie i kroppen. Og studiekreds-mødet billigede et forslag om at gentage denne samtale om hvad FredsVagten egentlig er, med passende mellemrum; mindst årligt.

Efter et par timer med dette, præsenterede Kristian os for noget ca 10 år gammelt båndoptaget radio med Jan Øberg; klog mand med sit [fredsforskningsinstitut](#) i Skåne/Lund – men hvem lytter (udover vi magtesløse). Væsentligt, og så kørte diskussionen igen. Der er slet ikke taletid nok, og nogen har svært ved at sluge iveren når tanken bliver vakt :-)

Endelig til sidst fortalte Doris kort fra et politisk møde i Berlin. Men jeres udsendte måtte forlade studiekredsen mens meningsudvekslingerne stadig kørte på højtryk. Hjemme venter børnebørn på besøg resten af ugen. Det er det med også at fokusere på noget positivt.

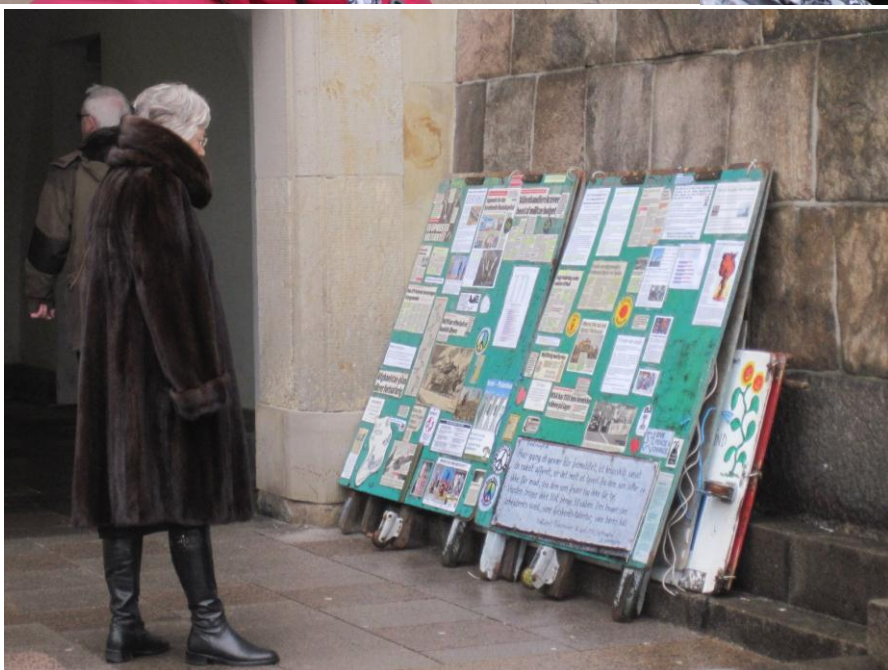
Ultimo januar var der en af disse sjældne gode dage hvor andre har arrangeret en demo. Her handler det om salget af DONG til Goldman-Sachs. Hvem sagde korrupsion. Selv om det ikke direkte har med krig at gøre så er det dog endnu en støtte til dem der profiterer på krig, og en ydmygelse af demokratiet, hvilket også ligger i forlængelse af terrordiskursen.

Og dog trods alle gode følelser og angiveligt solidt folkeligt flertal mod dette salg, var vi alt for fortvivlende få, til at presse en politisk stemning noget som helst. Og det til trods for den største underskriftindsamling (på det uforpligtende nettet) til dato.

Et ydmygende knæfald for nogle af krisens ideologer og profiterere. Til nar for milliarder. Jeg siger ukvemsord til de venligt smilende politikere der passerer vagten. Mette Forræderiksen, Nikolaj Vammeln, Don Corydong, Løkke, Jensen, Gade og hvad de hedder alle sammen. Misanthropi er en dårlig bivirkning for mig ved denne FredsVagt-aktivisme.

Allerede 7. februar var det derefter tørt og sileregn; den lumskeste regn der findes. Men hvis det blæser lidt kan man dog søge sig til en passende niche i muren ovre ved Kongeporten med udsigt til grejet ved Rundtrunten. Der kan man læse eller skrive og drikke sin kaffe uden fortynding, rimeligt mageligt på strandstolen. Og

herfra kan man så med tilbagelænet undren iagttage homo sapiens og den fantastiske matrix som fører os af sted i vore roller. I en niche under Magtens Mur hvor overvågningen ikke kan nå ind :-)) er der plads til kætterske tanker.

Ikke dog fordi der er specielt mange homo sapienser sådan en dag, så så meget hygg'ligere at få besøg af sin søn på 31 på vej til et job.. små 10 minutter hvor det også liige var opholdsvejr.

Der læses på vore opslag også på natlogiet ved muren: Det må være Eisenhower-citateret på den afstand! Tak til Birte som donerede det, og gav pelsdamen et par tanker med på vejen.

HVERDAGEN

En ultimo januar-dag på mailen

Kære Alle!

Vi havde en fin dag på borgen i dag - der var meget trafik over til Krigsministeriet - Ole Sohn kom forbi flere gange - Annette Vilhelmsen så ikke glad ud i dag - jeg snakkede med en ældre herre i mere end 30 min - han ventede på at komme ind i Folketinget for at sige farvel til Søvndal - ja han var SF'er, men gav mig ret i mange ting - vi kom verden rundt.

Annette fik kopieret løbesedler - de fleste ligger i tasken i en plastikpose - måske har vi "syndet" Fredshilsen

Birte

Vores håndskrevne **vagt-dagbog** indeholder masser af denne slags små tilkendegivelser af hverdagens små og store begivenheder

ANDRE SURE FOLK

En gang om ugen har vi fået selskab af nogle få folk der fokuserer på det indsnævrede normalitetsbegreb, og tendensen til at gi psykofarmaka til folk der ikke lige passer ind i kasserne... og sikkert noget mere jeg ikke lige har fattet.

Det er Nina oppe på rotunden der er den mest udadvendte og går rundt og råber op i megafon så vi fredsvagter igen – som med Occupy sidste forår – føler os lidt pressede. På den anden side er det ikke noget vi har indflydelse på, og for det tredje besluttede vi igen at være positive, ikke mindst overfor disse protestanter, der ligesom os selv, har en berettiget vrede mod samfundets overgreb. Det er dem der tegner med kridt på rotundens kant og flere steder. Det må man ikke, ved vi, da

FredsVagten engang har fået trussel om bøde, hvis ikke straks nogle kridtstreger på pladsens granitfliser blev fjernede. Regnen tog dem nu ganske snart :-)

LIVETS MOTIVATION

En væsentlig del af mine følelser for at være fredsvagt består i ansvaret for mine efterkommeres... VORE efterkommeres tarv. De som skal arve denne jord. Og derfor er min følelse også større end modstand mod selve krigens fænomen. Fx mener jeg at det værste problem ved A-kraft er at vi efterlader giftigt besværligt affald til 2000 generationer efter os. Det skal de håndtere for vores forbrugs skyld... DET er da uanstændigt.

Her er mine børnebørn Aya 4½ og Liam 2½. Det er dem vi byder en sammenbrydende verden at vokse op i. Undskyld.

De kommer ofte på besøg nogle dage når de unge forældre har brug for at puste ud :-). Og her er vi nået frem til kassen med skydevåben i farmor og farfars herlige gemmer.

Vi tror ikke at man bliver voldelig af at prøve at skyde farfar på fantasiplanet. Det er en naturlig udvikling i forståelsen af nogle muligheder, som dog siden kun fæster rod i den ubekræftede sjæl; den ignorerede og dybt ensomme.

Så igen ultimo februar havde jeg den fornøjelse at blive interviewet af disse tre 9.klasse-piger fra en privatskole i Hellerup. Især hende i midten... husker desværre ikke hvad de hedder... hun var okay skarp og stillede relevant undren og spørgsmål ved noget af det jeg sagde og stod for.

De filmede også og jeg kan kun glæde mig ved at få mine synspunkter og pep-talk formidlet videre i en større kreds.

Så atter tak til FredsVagten for en god dag 26. februar

STUDIEKREDS IGEN

21. marts holdt vi igen studiekreds.

Her snakkede vi om mange ting, og blandt andet blev det nævnt at vi nu fokuserer på situationen i Ukraine og hvem er det der styrer vores fokus og hvorfor. Vi er så heldige at ha nogle meget vidende og kompetente personer i vor kreds, som på egen krop og oplevelse har kendskab til forholdene i Mellemøsten. Og vi kom jo således ind på Syrien som er blevet 'glemt' i den internationale opmærksomhed. Jeg skal ikke drage nogen konklusioner om situationen dér, men dog konstatere at Assad stadig sidder i sadlen i sit hærgede land og at de såkaldte oprørere, som vi jo i andre sammenhænge ville betegne 'terrorister', ikke rigtig har vind i sejlene.

Vi talte meget om de strukturer der fører til vold. Hvis aftenen havde et vedtaget emne var det studiet af 'Ikke-Vold' som nævnt ovenfor, men uundgåeligt kom vor fokus på hykleriet og de magthavere vi ikke kan nå. Hanne fremhævede dog at FredsVagten er fred-BEVÆGELSEN i sig selv qua vores daglige fredelige møde med offentligheden. Og berømmede det ægte anarki der hersker internt i vor lille kreds. Jeg tænkte dog tavst på min egen aggressivitet, som også beskrevet ovenfor. Og vil anstrenge mig for at være mere fredelig overfor dem jeg anser for at være hykleriske magthavere eller medløberiske tåber.

Vi talte om religion og om forskelle på Kristendommen og Buddhismen med hensyn til opofrelse og altruisme. Vi har jo som nævnt bl.a. en teologisk kompetence tilstede. Og spørgsmålet er meget interessant for forståelsen af den folkesjæl i hvilken krigens ånd skaber svingninger.

Vi talte om hvorvidt Jødedommen var ond i sit grundsyn. Det Gamle Testamente er fyldt med beretninger om krige og massakrer, men også med kærlighed og solidaritet: 'Du skal elske din næste som dig' ... ikke 'dig selv' Jeres ærede skribent sad og undrede på den betydningsmæssige forskel, men fik ikke spurgt i den livlige diskussion. Og heller ikke hvor citatet står.

Vi talte om de første kristne som folk med en glad og kærlig livsudfoldelse. Men så blev de statsanerkendt i Konstantinopel efter 300 år, og så blev de en magtfaktor. Bum!

For mig at se er det selve Magten som fænomen vi er oppe imod. Inge havde medbragt en udskrift af en artikel; at Europa de næste tider står foran en ny rivalisering mellem russerne og tyskerne. Her var der billede af Putin og Merkel, og det er tankevækkende at de begge startede deres magt-karrierer i kommunismens regi. Det har ikke været ideologien der drev dem, eller det system de arbejdede sig op i. Det har som alle vegne til alle tider været den søde smag af magt der drev deres ambitioner.

Det blev således bemærket at også religionerne er et udtryk for magt. Troen er det enkelte menneskes egen sag. Men religionen er et system med autoriseret fortolkning af troen, og mere eller mindre hårdhændede sanktioner overfor dem der ikke retter ind.

Jo jo, disse studiekredse er vel i virkeligheden blot vi fredsvagters mulighed for at koordinere vore tanker om hvorfor vi deltager i dette ærefulde projekt.

STATSBESØG

17. og 18. marts var den tyrkiske præsident i landet og Dannebroggen vajede over Borgen og alle ministerierne mm. Hyklerne stod i kø for at klappe hinanden på ryggen, og vi andre 'stod i kø' for at påpege at vi modtager en repræsentant for et regime som har krævet at vi knægter ytringsfriheden for at forræderen Fogh kunne blive NATO-chef.

Men hyklerne styrer også medierne så vi hører en masse om de fiine folk og det absurde danske kongehus, hvis autoritet mere og mere minder os om det gamle ord: Tomme tønder buldrer mest!, mens vi ikke hører meget om det demokratiske underskud i dette muslimske NATO-land... som appellerer til også at komme ind i EU-klubben... de har jo en fod i Europa.

FredsVagten står dog ikke i kø til at vaje nogle anderledes faner når den sorte kortege passerer. Holde færdselsreglerne gider de ikke engang, så det er med blinkende politieskorte. Jeg gætter på at opbuddet mest er designet til at indgive os ærefrygt; noih! hvor er det vigtige personer. Jeg har mest lyst til at moone den fæle kortege, men vi når kun lige at reagere med at bringe flag hen til forsiden af rotunden. Jeg tager det tyske og Christina det engelske. Vi går ikke for tæt på for vi ved hvor 'skræmte' magthaverne bliver og at politiet endnu tror på at det er deres opgave at beskytte fascisterne i den demokratiske forklædning mod folket og ikke omvendt.

MF'er OLE BIRK OLESEN /LA

Opmærksomme læsere vil huske at jeg for 2 år siden ([vol. 21](#)) havde en batalje med MF'er for LA Ole Birk Olesen (OBO) Først mobbede jeg ham siden lidt, men indså at det var uretfærdigt og ufredeligt at la min harme over afdriften gå ud over ham fordi han er for nem, så derefter har jeg bevidst vendt ryggen til hvis jeg så ham komme.

24. marts dog, i herligt forårsvejr hvor jeg egentlig ikke var hidsig, kom jeg til at smile til ham, synes han så lidt sammenbidt (eller måske bare tænkso) ud, og sige: - Så er det tid til et smil! Så drejede han rundt og begyndte at bebrejde mig min provokation 'hver eneste gang' han gik forbi. Det var jo som nævnt faktisk forkert (freudian slip?), og vi kom uundgåeligt i en uvenlig disput. Jeg er altså for hidsig. Men helt ærligt, pludselig hev han smartfonen op af lommen og ville ta billeder af mig. Jeg værgede for mig, men det sagde han han havde ret til i det offentlige rum. Jeg havde også kamera som jeg da hev frem... så opgav han.

Der en masse psykologi i denne gensidige konfrontation mellem ham og mig. Jeg tænker at for nogle år siden stillede jeg ham 4 konkrete spørgsmål omkring 9/11. Han svarede blot at det 'slet ikke var overbevisende nok!' For nemt og uforpligtende, og han ved at jeg ved det. Måske er det derfor jeg kan ophidse ham så let, og så bruger han sit billige magtmiddel, så en af de ældre retrætepost-betjente må gå ud og notere mig for forulempelse af MF'er. Han virkede opgivende, den gamle betjent. Fører jeg selv krigen her?

Strid prøvede med sin stribe i Politiken i 2003 at finde den lille Anders inde i Foghs beregnende bevidsthed. Hjælp det... næh; Fogh har ufortrødent kørt sin kolde hykler-magt-politik siden. Jeg er som sagt ingen Jesus og opdraget med skam, så jeg tror i min naivitet at påpegningen af skam er ændrende for holdningen og handlingen. Som den svage er det min lod at påpege og fastholde den bedst mulige sandhed. Ikke mindst overfor en sådan magts medløber som ham her. Men det er konflikt... krig, kan man sige i ordets udvandede betydning. Årh det er svært. Jeg bliver nødt til at ignorere ham

Men så kommer der heldigvis en skoleklasse (sjette ?) forbi, de standser op og jeg hører læreren nævne os. Så jeg springer op på rotunden og spør om jeg må... (?) Og så får de lige 5 minutters pep-talk om krig og terror og Danmarks rolle. Jeg spør dem om hvad de helst IKKE vil her hos os: krig eller terror (?) Og den tror jeg sivede ind: krig ER terror af værste grad. Læreren fornemmer at jeg kan fortsætte i timevis :-) og runder af. Jeg får en klapsalve og to 'high-fives'. Så er man lidt glad igen.

HALVMARATON

Da jeg anmeldte vores demonstration igen for 2. kvartal fik jeg pludselig en revideret tilladelse for 1. kvartal idet kommunen i december havde glemt VM i halvmaraton 29. marts. 30.000 løbere skulle denne lørdag gennem byen. Forberedelserne begyndte allerede tirsdag 25. marts og en hel uge var forvist til Ved Stranden.

I praksis stillede vi dog op ved Holmens Kirke. Flagene på rækværket og de tre store skilte; satellitterne og skibet, lod vi stå ovre ved muren. Der improviseres

Angelika åbnede allerede kl 9, og flere kom til; her Martin, men også von Kuba og Minna. Jeg 'medbragte' fruen og børnebørnene; her Liam der studerer udsigten over kanalens glitrende blanke vande. En dejlig varm soldag.

Og imens jeg sidder her og skriver om hverdagen ultimo marts, kører hykleriet videre i ubærlig grad. Danmark advarer Rusland, og sender krigsfly til de baltiske lande mod bjørnens påståede ambitioner om igen at indlemme disse. Naturligvis slår bjørnen sig i tøjret når den bliver trængt. Det er så enkelt som dag og nat, men alligevel skal vi dagligt æde mediernes følgagtige fokus om 'de gode' og 'de onde'. Lort serveres som var det lagkage.

Som jeg siger til skoleklasserne – hvis deres lærer opfordrer dem til at lytte: Så ved jeg igen hvorfor jeg står her på slotspladsen år ud og år ind!

Aya 4½ - for hendes skyld /BoR

